

vil se nærmere til, saa vil det vise sig, at den Omstændighed, at den føres Øst om Nislevgaard, paafører ikke Beboerne paa den vestlige Eide noget synderligt Tab, idet de ville have meget nær til Banen nordøst; men naar den blev ført vestligere, ind til Sjadstrup, saa vilde det forvolde uforholdsmæssig langt større Skade for den Egn, der ligger Øst for Nislevgaard. Endvidere er der, dersom de Herrer ville se efter, et Punkt i Nærheden af Nislevgaard, som ikke vil blive berørt af Banen, og det er Otterup. Der kommer ikke blot en Vej fra Nord, men ogsaa en anden fra Nordøst og en tredje fra Sydøst, og det har derfor stor Betydning, at Banen føres henimod dette Punkt. Der var et Par ærede Medlemmer i det andet Thing, som vare Tilhængere af den saakaldte Gaffelbane, og som antode over, at denne Bane blev ført for nær til Kysten, men jeg tror dog, at, naar ærede Medlemmer ville se efter, ville de finde, at der paa den østlige Eide af denne Bane helt igjennem er et saa stort Opland, som man kan antage, at en Bane kan drage til sig, saalænge som den ikke ligger mere end 1 eller 1½ Mil fra en Kjøbstad. Jeg tror derfor, at denne Anke er ugrundet. Min Mening er altsaa den, at denne Bane ikke alene vil kunne forrente sig, men at den ogsaa bedre vil kunne tilfredsstille de lokale Interesser end nogen af de andre Baner, som have været bragte i Forslag. — Det hedder i § 1: „at Indhegning af Banen og Anbringelse af Led over Reiovertjørslær ligesom ogsaa Bevogtning ved disse i Reglen bortfalder“. Denne Bestemmelse har vakt nogen Betænkelighed hos Mange, og jeg maa værlig tilstaa, at den ogsaa har vakt Betænkelighed hos mig. Efter de Erfaringer, som man har fra Vemb-Lemvig Banen, er det nok muligt, at der ikke forekommer flere Nyttestilfælde paa uindhegnede end paa indhegnede Baner; men Sagen har jo ogsaa en anden Eide, idet man nemlig derved tilbørlig bryder Markfreden. Saa godt som paa hele den Linie, ad hvilken denne Bane vil blive ført, ere Markerne nu indhegnede, saa at Kreaturerne efter Høsten kunne græsse løsgaaende og være uden Bevogtning, men dette ville de ikke længere kunne, naar denne Bane er bleven anlagt, idet de jo saa gjennem Baneabningerne ville kunne passere fra den ene Mand's Mark til den andens. Jeg anser det derfor for en Selvsælge, at der ved Expropriationen bliver givet de Raagjældende, over hvis Sorder Banen kommer til at gaa, Erstatning til Høgens Reising og Vedligeholdelse. Vel erkjender jeg, at dette vil fordyre Anlaget ikke ubetydelig; men jeg gaar dog ud fra, at, naar denne Byrde fordeles over hele Egnen, saa at Egnens Beboere komme til at bære den tilfammen, saa vil den blive forholdsmæssig lettere at bære, end naar den skal bæres af de Enkelte. Jeg gaar derfor ud fra, at det er givet, at de Lodseiere, over hvis Sorder Banen kommer

til at gaa, ville faae den af mig antydede Erstatning. Det er mig bekendt, at Forretningsudvalget sætter megen Pris paa, at dette Lovforslag kan blive fremmet saa hurtigt som muligt, og i Saab om, at dette ogsaa vil ske, skal jeg hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingren.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling.

vedtoges enstemmig med 36 St.

Blom: Jeg vil tillade mig at stille Forslag om, at der nedfattes et Udvalg paa 5 Medlemmer over denne Sag, idet jeg haaber, at Nedfattelsen af et saadant Udvalg ikke vil kunne standse Sagen i nogen Grad, som er værd at tale om. Dette ærede Thing tæller jo mange Medlemmer, der før have haft med Jernbanesager at gjøre, samt tillige mange Medlemmer, der ere kjendte med de lokale Forhold paa Egnen, og et saadant Udvalg vil derfor vistnok med stor Lethed kunne gjøre Sagen færdig paa kort Tid. Naar jeg har troet det ønskeligt at nedsette et Udvalg, saa er det, fordi de Dplysninger, som foreligge angaaende Projektet til Banen, forekomme mig ikke at være saa fylbige, som det kunde ønskes, at de skulle være, inden der tages en endelig Bestemmelse angaaende denne Lov. Der kan jo f. Ex. være Spørgsmaal om, hvorvidt Banen kan bygges for den Sum, som er samlet sammen — jeg forstaa mig jo iøvrigt ikke noget herpaa, — og skjøndt jeg ikke tvivler om, at den kan bygges derfor, synes jeg dog, at det er et Spørgsmaal, som fortjener at overveies, da Staten jo vilde komme i et noget underligt Forhold, hvis det, naar det kom til Stykket, skulde vise sig, at Banen ikke kunde bygges færdig for den Sum, som er tilveiebragt. Dette vilde da formodentlig føre til et Forslag om, at Staten skulde bygge Banen færdig, et Forslag, som jeg paa ingen Maade vilde kunne finde ønskeligt. Endvidere mener jeg, at det burde undersøges, om det nu virkelig ogsaa er sikkert, at disse Pengemidler kunne tilveiebringes, og et tredie Spørgsmaal, som der kunde være Tale om at faae bedre oplyst, er det, om Banen vilde kunne drives uden Tab. Jeg antager, at den høitærende Minister har de Dplysninger, som i saa Henseende ville behøves, saaledes paa rede Haand, at et Udvalg meget hurtigt vilde kunne sætte sig ind i Sagen og gjøre Indstilling til Thinget, saa at Sagen ikke derved vilde blive opholdt i nogen Grad, som var værd at nævne. Jeg veed nok, at man sætter Pris paa at faae denne Sag færdig, saa hurtigt som muligt.